

Gråter ikke for Argentina

Til tangoens hjemland for å danse

Tangoentusiaster fra Lillehammer reiser til Argentina for å bli bedre til å danse og sugе inn den argentinske tangoens sjel, rytme og sensualitet. (Foto: Asmund Hanslien)

Tango Banco legger årets påskeferie til tangoens hovedstad Buenos Aires. Her svinger åtte av dem seg. F.v. Rami Bragatten og Einar Gostager, Elinbeth og Tormod Fredlund, Eva Børn og Per Steinar Kjørstad, Arne Holt og Frank Jarle Bruun.

Man kan bedrive tida si med mye i Argentina. For eksempel danse tango. Det gjør en gjeng ivrige dansere fra klubben **Tango Banco** på Lillehammer. I dag er de på veg til tangoens hovedstad Buenos Aires.

Av Per Ivar Henriksen (tekst og foto)

Tango Banco er ti år. Det var sånn det vesle jubileet burde feires, mente noen av ildsjelene. I et helt år har Argentina-reisen vært planlagt. Penger er spart, reiser bestilt og hotellrom reservert. Det siste midt i fjukkeste og helteste San Telmo, bydelen der tango danses døgnet rundt. Der ligger også Calle Peru, ei gate hvor det er like tett mellom tangoklubbene som det er mellom bilene i Banken-krysset på Lillehammer ved halv fire-tida en midt-ukeettermiddag.

De er ti i tallet, de lokale tangoentusiaster som har lagt årets påskeferie i Buenos Aires. Et par dansere fra klubber utenom Lillehammer er også med. Leder og stifter av **Tango Banco**, Frank Jarle Bruun, har vært på plass ei uke allerede for å bli kjent med terrenget og tilrettelegge oppholdet for resten av gjengen.

Argentina er et spennende land, og Buenos Aires en av verdens største byer. I selve byen kommer vi ikke bare til å danse, sjøl om vi er der for å være på gulvet og for å lære mer om tango. Oppholdet varer to uker, så det blir rikelig anledning til å se seg om og besøke kjente steder i og rundt Buenos Aires. For eksempel Evita Perons gravsted. Det rike og verdenskjente argentinske kjøkken kommer vi selvfølgelig ikke utenom. Landet er kjent for å ha svært god mat, ikke minst kjøttretter.

Bruun utelukker ikke at det blir tid til en tur over til Uruguay og hovedstaden Montevideo. Uruguay er like mye tangoland som Argentina, og overfarten mellom hovedstedene tar ikke mer enn tre-fire timer med hurtigbåt.

Følge reisleder Bruun er Argentina på mange vis en kopi av Europa ved forrige århundreskifte, ikke minst hva gjelder arkitektur.

Det var stor innvandring fra særlig Italia og Spania, men også fra mange andre steder i Europa til det store landet i Sør-Amerika. En gruppe nordmenn som hadde tenkt seg til San Francisco over havet rundt sørspeisen til Sør-Amerika, strandet i Buenos Aires. Det er ikke uten historiske årsaker at den argentinske folkesjela er i nær slekt med og har veldig tette bånd til Europa. Svært

mange argentinerer er da også seg bevisst sine foreldres, besteforeldres eller oldeforeldres røtter.

Du er i likhet med de øvrige fra **Tango Banco** første-reisegutt til Argentina? - Ja, men jeg er godt forberedt, og vet at det er et fantastisk spennende land. Argentina har vært en av verdens rikeste nasjoner. På grunn av vanstyret er dessverre mye av dette spilt bort. Skjønt ikke den rike kulturen og den argentinske stoltheten.

Argentinerer fest har tangodansen i blodet. Det skal delegasjonen fra Lillehammer få oppleve til fulle. For det er først og fremst for å danse de ankommer Buenos Aires i kveld lokal tid.

Ja, vi skal danse hver dag og hver natt, ler Frank Jarle Bruun.

Han og de elleve øvrige skal bo på et bitte lite hotell som ligger i Calle Peru.

San Telmo er en typisk urban middeklassebydel. I gangavstand er det klubber, danserestauranter og ikke minst kursinstitutter på rad og rekke. Vi skal på såkalte practica-kurs, der profesjonelle instruktører underviser i form av såkalte workshops. Det er også mulig å ta privattimer. Hensikten med reisen er å bli bedre til å danse og sugе inn den argentinske tangoens sjel, rytme og sensualitet. I Buenos Aires finnes så mange dansesteder at vi ikke måtte bestille kurs for avreise. Det er nemlig ikke noe problem å skaffe lærere og instruktører. Utfordringen er å finne de riktige stedene og de riktige instruktørene. Det er det som har vært litt av oppgaven min å sondere i løpet av denne uka.

Men tango er vel ikke bare tango? - Mange i Norge vet ikke at tangoen har flere stilarter. For eksempel Milonguero, som danses tett. Det moderne nå er Tango Nuevo, der man bruker rommet mer og har høyere tempo. Med den stilles mye større krav til kroppens evne til bevegelse. Man bruker mer dynamikk og trekker veksler på farten til partnere. Stilen passer veldig godt til unge dansere og ungdom som vil lære tango. I den «gamle» stilen er omfavnelsen og de små bevegelsene viktige.

Må man forstå spansk for å ha subytte? - For dem som ikke kan

spansk, kan det nok være en utfordring. Bare to av oss som er med nedover er såpass stødige i spansk at vi kan forholde oss til instruksjon og samtale på språket. De som har danset en stund, har lært seg begrepene og terminologien. Den er internasjonal. En del instruktører kan engelsk. Mange argentinerne jobber i Europa deler av året, som tangoledere.

Hvor deltaker betaler rundt 900 kroner for reise. Derpå kommer to-tre tusen kroner til opphold. I tillegg påløper mat, kurs og lomme-penger.

Jeg er sikker på at tango-dansen blir en spennende måte å lære å kjenne Argentina på. Vi trenger vanlige folk og kommer nært inn på livet deres gjennom å engasjere oss i noe lokalbefolkningen er opptatt av.

Sist sommer danser Bruun og tangovenner fra Lillehammer under en privatfest i en bolig i Anders Sandviggsgate. Plutselig kom to ukjente kvinner inn døra. De var turister fra Argentina på gjennomreise, og hadde tilfeldigvis kommet spaserende forbi huset da de hørte musikken «sin» fra et åpent vindu.

Det var utrolig moro. De var himmelfalne over å plutselig komme over en privatfest i en liten by i et land langt borte fra sitt eget, der det ble danset slik de sjøl gjør. Men så er da tango også blitt en dans du finner nesten over alt i verden i dag. Den er virkelig internasjonal.

Mindre sannsynlig er det nok at gjengen fra **Tango Banco** rusler forbi en mursteinsgård i Calle Peru og hører reilender ut av åpne vinduer. Uansett er det ikke sikkert årets påskeferie i Buenos Aires blir den siste for tangoens hjemland.

Blir dette en suksess, kan det hende vi drar tilbake neste år. Det kan være givende både for oss tangofrelste og folk som likte «Motorsykkeldagbokene» - filmen om Che Guevaras ungdomsreise Sør-Amerika på langs. Guevara var jo argentiner, sier Frank Jarle Bruun.